

Ciemno ziarnista kawa, rozsypała się na kuchennym blacie,
Brudząc swym intensywnym kolorem marmurowy blat.
W ciszy poranka, świat jeszcze śpi,
A ja parzę kawę, obserwując jak dzień się budzi.

Na balkonie, z papierosem w dłoni,
Cieszę się chwilą, gdy cisza wciąż trwa.
Patrzę na ludzi, wiecznie się spieszących bez celu,
Ich pośpiech kontrastuje z moim spokojem.

Papieros powoli się tli, dym unosi się leniwie,
A ja delektuję się chwilą, gdy czas zwalnia.
W powietrzu unoszą się niewidzialne nuty ciszy,
Kawa staje się czarną dziurą, pochłaniającą moje myśli.

W tej chwili, gdy świat jeszcze śpi, czuję jak każda sekunda nabiera znaczenia.
Zapach świeżo parzonej kawy miesza się z aromatem tytoniu, tworząc symfonię zmysłów.
Cisza poranka jest jak delikatna melodia, która koi duszę,
A ja, zanurzony w tej chwili, odnajduję spokój i harmonię.

Ale wiem, że ten spokój jest ulotny, jak dym z mojego papierosa,
Który tańczy w powietrzu, zanim zniknie bez śladu.
Za chwilę wrócę do codzienności, do pośpiechu i zgiełku,
Które pochłaniają każdy dzień.

Teraz jednak, w tej krótkiej chwili, jestem tu i teraz, w pełni obecny.
Jestem jak obserwator w teatrze życia, gdzie każda sekunda jest sceną, a każdy oddech aktem.

W tej ciszy poranka, czas zwalnia, a ja staję się częścią czegoś większego, czegoś nieuchwytnego.
To jest moment, w którym granice między mną a światem zacierają się,
A ja odnajduję spokój i harmonię w tej efemerycznej chwili.

I to jest wystarczające, bo w tej ulotnej chwili, kawa staje się moim towarzyszem,
Czarną dziurą, która pochłania moje myśli i daje mi siłę na nadchodzący dzień.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

x.jdx, dodano 09.10.2024 07:08

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.